

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการเสนอภาพอาชญากรรมผ่านรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมทางโทรทัศน์ ครั้งนี้ได้ศึกษาถึงภาพอาชญากรรมที่ถูกนำเสนอผ่านการสร้างความเป็นจริงทางสังคมของรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมที่ออกอากาศทางโทรทัศน์ในปี พ.ศ. 2540 รวมสองรายการได้แก่ รายการตามล่าหาความจริง และรายการเบาะแส ซึ่งมีผลสรุปการวิจัยดังนี้

ภาพอาชญากรรมที่นำเสนอผ่านรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมทางโทรทัศน์

จากการวิเคราะห์การนำเสนอรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมทั้งสองรายการ ได้แก่ รายการตามล่าหาความจริงและรายการเบาะแส พบว่าภาพอาชญากรรมที่นำเสนอผ่านทางรายการนั้นเป็นภาพที่เกิดจากการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคมในเรื่องอาชญากรรม (Social Construction of Crime Reality) เพื่อทำให้เกิดการรับรู้และตีความเรื่องอาชญากรรมผ่านทางโทรทัศน์ร่วมกันระหว่างผู้ผลิตรายการและผู้ชมรายการ โดยผู้ผลิตรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมได้เลือกสรรเรื่องอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสังคมมาเข้ารหัสในระดับแรกคือระดับความเป็นจริง (Reality) โดยได้ใช้รหัสทางสังคม ซึ่งได้แก่ หน้าตา ท่าทาง สีหน้า การพูดจา น่าเสียดาย ช่วยให้เห็นว่าเรื่องอาชญากรรมที่นำเสนอเป็นสิ่งที่เกิดในสังคมโดยมีผู้ร้าย ดำรวจ ผู้เสียหาย ซึ่งมีลักษณะท่าทาง บุคลิก การแต่งกาย เหมือนกับความเชื่อของคนในสังคมที่มีต่อเรื่องอาชญากรรม กล่าวคือทางรายการได้เลือกนำเสนอให้เห็นถึงผู้ร้ายที่ก่ออาชญากรรมประเภทความผิดต่อชีวิตเช่น ฆาตกรรม ข่มขืนกระทำชำเรา มีลักษณะหน้าตาน่ากลัวไม่น่าไว้วางใจ ส่วนผู้ร้ายที่ก่ออาชญากรรมประเภทฉ้อโกงหลอกลวงนั้นมีลักษณะท่าทางน่าเชื่อถือ มีฐานะมั่นคง

จากนั้นได้ทำการเข้ารหัสในระดับที่สองคือระดับการนำเสนอภาพตัวแทน (Representation) ซึ่งมีการใช้เทคนิคทางโทรทัศน์ได้แก่ ภาพและเสียง เพื่อนำเสนอเรื่องอาชญากรรมตามขนบการนำเสนอเรื่องผ่านทางโทรทัศน์ซึ่งได้แก่การเล่าเรื่องทางโทรทัศน์ ซึ่งมีลักษณะดังนี้

รายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมทั้งสองรายการได้นำเสนอเรื่องอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสังคมโดยผ่านการเล่าเรื่องของผู้เล่าเรื่องสองประเภทคือ ประเภทแรกคือผู้เล่าเรื่องที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องโดยตรง (Heterodiegetic) ซึ่งได้แก่ ผู้ดำเนินรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมโดยผู้ดำเนินรายการทำหน้าที่เป็นผู้เล่าเรื่องหลักคอยควบคุมการเล่าเรื่องทั้งหมด ประเภทที่สองคือผู้เล่าที่มีส่วนร่วมในเรื่อง (Homodiegetic) ได้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ทำหน้าที่เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่ตนสัมผัส เช่น ตำรวจเล่าถึงวิธีการจับกุมคนร้าย เป็นต้น ซึ่งผู้เล่าเรื่องทั้งสองประเภทนี้ได้ทำหน้าที่เล่าเรื่องอย่างรู้แจ้ง ทำการค้นคว้าหาข้อมูลของเรื่องราวมาอย่างละเอียดและน่าเชื่อถือ

การเล่าเรื่องอาชญากรรมของรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมได้มีการวางแผนเรื่อง (Plot) ตามแต่ละประเภทของเรื่องอาชญากรรมโดยในการวางแผนเรื่องจะแสดงให้เห็นถึงการดำเนินเรื่องราวของอาชญากรรม โดยการเปิดเรื่องแสดงให้เห็นว่าเกิดเรื่องอาชญากรรมอะไรกับใครจากนั้นนำเสนอให้เห็นถึงปมหลังหรือปมปัญหาที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ ต่อจากนั้นทางรายการนำเสนอให้เห็นถึงช่วงเกิดเหตุการณ์ ซึ่งเป็นช่วงภาวะวิกฤติ (Climax) ของเรื่อง เช่น นำเสนอช่วงที่คนร้ายลงมือฆ่าผู้เสียหาย เมื่อนำเสนอถึงช่วงวิกฤติของเหตุการณ์แล้วทางรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมนำเสนอถึงการคลี่คลายเรื่องราวที่เกิดขึ้นโดยนำเสนอให้เห็นการทำงานของตำรวจในการสืบสวนสอบสวนหาตัวผู้ร้ายมาดำเนินคดีตามกฎหมายและในการยุติเรื่องก็นำเสนอให้เห็นว่าคนร้ายต้องได้รับโทษตามกฎหมายแม้ว่าจะยังไม่สามารถจับคนร้ายได้ก็ตาม โดยทางรายการนำเสนอให้เห็นว่าทางตำรวจกำลังเร่งดำเนินคดีและจะจับตัวคนร้ายได้โดยเร็ว

ในการเล่าเรื่องอาชญากรรมของรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมมีตัวละครหลักที่อยู่ในการดำเนินเรื่องอาชญากรรมสามกลุ่ม ได้แก่ ตำรวจ ผู้ร้าย และผู้เสียหาย ทางรายการนำเสนอถึงบทบาทหน้าที่ของตัวละคร โดยนำเสนอให้เห็นว่าเรื่องอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นมาจากการกระทำที่ขัดต่อกฎหมายและสร้างความเดือดร้อนให้กับสังคมของผู้ร้ายที่กระทำต่อผู้เสียหาย ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนที่ต้องได้รับความเดือดร้อน แต่อย่างไรก็ตามในสังคมยังมีตำรวจซึ่งถูกนำเสนอให้เห็นว่าเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ปราบปรามคนร้ายที่สร้างความเดือดร้อนให้กับสังคม ซึ่งการนำเสนอบทบาทหน้าที่ของตัวละครแต่ละกลุ่มนั้นสามารถนำไปสู่แก่นของเรื่อง (Theme) ของการเล่าเรื่องอาชญากรรมของรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรม ซึ่งแก่นของเรื่องนั้นก็คือต้องการให้เห็นว่าเรื่องอาชญากรรมเป็นการกระทำอันเลวร้าย ขัดต่อศีลธรรมของพวกผู้ร้าย แต่ในสังคมยังมีตำรวจที่ทำหน้าที่ป้องกันและปราบปรามพวกผู้ร้าย และเพื่อเป็นการแสดงถึงแก่นความคิดดังกล่าว ทางรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมได้มีการให้ความสำคัญกับการนำเสนอภาพการกระทำอาชญากรรมของคนร้ายที่แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่ไม่ดีไม่งามของคน

ร้ายควบคู่ไปกับการนำเสนอภาพการปราบปรามจับกุมคนร้ายของตำรวจ โดยในการสรุปเรื่องทางรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมทำการสรุปเรื่องแบบปิด (Closing Conclusion) โดยสรุปต่อกย้ำให้ผู้ชมเห็นว่าเรื่องอาชญากรรมเป็นการกระทำที่ทำลายความสงบสุขสร้างความเดือดร้อนให้สังคมของผู้ร้าย แต่ในสังคมยังมีตำรวจที่ทำหน้าที่ป้องกันและปราบปรามพวกผู้ร้าย ผดุงความยุติธรรมให้กับสังคมดังอุดมการณ์ของตำรวจไทยที่ว่า “บำบัดทุกข์ บำรุงสุข ประชาชน”

จากการวิเคราะห์การเล่าเรื่องรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมทั้งสองรายการทำให้พบขนบในการเล่าเรื่อง สองขนบคือ ขนบการนำเสนอเรื่องจริง (Factual) และขนบการนำเสนอละคร (Fiction) โดยทั้งสองขนบมีลักษณะดังนี้

1. ขนบการนำเสนอเรื่องจริง (Factual) มีลักษณะดังนี้

รายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมทั้งสองรายการนำเสนอเรื่องอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงในสังคมอย่างครบทุกประเด็น มีการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งจากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง เช่น ตำรวจ ผู้เสียหาย พร้อมกับนำเสนอถึงพัฒนาการความเป็นมาสาเหตุของอาชญากรรมที่เกิดขึ้น การสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประกอบกับนำเสนอให้ผู้ชมรับรู้ถึงความโหดร้าย ผิดศีลธรรม ขัดต่อกฎหมาย ของผู้ร้ายที่ก่ออาชญากรรมโดยนำเสนอเรื่องราวของผู้เสียหายเพื่อนำมาถึงความเลวร้ายของผู้ร้าย

2. ขนบการนำเสนอแบบละคร (Fiction)

รายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมนำเสนอเรื่องอาชญากรรมโดยนำวิธีการเล่าเรื่องแบบละครซึ่งสืบสวนสวนมาใช้นำเสนอ กล่าวคือ นำเสนอให้เห็นถึงความมีเงื่อนงำของเรื่องและค่อยเล่าถึงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นซึ่งก็จะมีการค่อย ๆ คลายปมปัญหาของเรื่องโดยนำเสนอถึงหลักฐานและการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เช่น เล่าให้เห็นถึงเงื่อนงำว่าใครเป็นฆาตกรที่ลงมือสังหารโหด จากนั้นทางรายการนำเสนอให้เห็นถึงเรื่องราววันเกิดเหตุ และมีการนำเสนอถึงการหาหลักฐานและการสันนิษฐานของเจ้าหน้าที่ตำรวจจากการสืบค้นข้อมูลจากหลักฐานและพยานต่าง ๆ จนในที่สุดสามารถจับตัวคนร้ายได้เป็นต้น

โดยทางรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมได้นำเสนอถึงช่วงเกิดเหตุการณ์อาชญากรรมเพื่อให้ผู้ชมรู้ว่าเรื่องอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมีลักษณะอย่างไรและได้สร้างอารมณ์ให้ผู้ชมรู้สึกถึงความถึงความโหดร้ายของผู้ร้าย และความมีเงื่อนงำลึกลับซับซ้อนของเรื่อง

อาชญากรรม โดยทางรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมทั้งสองรายการมีวิธีการในการนำเสนอแตกต่างกัน กล่าวคือ รายการตามล่าหาความจริง ใช้วิธีการนำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วมาสร้างใหม่ (Recreation) โดยพยายามทำให้เหตุการณ์ที่สร้างขึ้นเหมือนกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง โดยไม่มีนักแสดงมาแสดงเป็นผู้ที่อยู่ในเรื่องจริง แต่นำเสนอให้เห็นถึงท่าทาง การกระทำโดยทำเสมือนว่าเป็นท่าทาง การกระทำของผู้ที่อยู่ในเรื่องจริง เช่น นำเสนอให้เห็นภาพมือผู้ร้ายที่กำลังเหนียวไวกป็น ซึ่งเสมือนว่าเป็นมือของผู้ร้ายที่อยู่ในเหตุการณ์จริง ส่วนรายการเบาะแส นำเสนอช่วงเกิดเหตุการณ์ในรูปแบบละคร (Dramatization) กล่าวคือมีนักแสดงสวมบทบาทเป็นผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์จริง

แม้ว่าทั้งสองรายการจะมีวิธีการนำเสนอช่วงเกิดเหตุการณ์ต่างกันแต่ทั้งสองรายการก็ได้สร้างให้เกิดความเร้าอารมณ์ ให้อารมณ์ถึงความมีเงื่อนงำ ลึกลับ ตื่นเต้น และน่าสะพรึงกลัว โดยได้ใช้ เทคนิคในการนำเสนอทางโทรทัศน์ เช่นการตัดต่อ การใช้เสียงประกอบ การบรรยายมาเป็นส่วนประกอบให้เกิดอารมณ์ร่วมกับเหตุการณ์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นการนำเสนอเรื่องจริงในรูปแบบนาฏกรรม (Dramatic)

การเข้ารหัสในระดับการนำเสนอภาพตัวแทนนี้ทำให้ภาพอาชญากรรมที่นำเสนอในรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมนั้นสามารถสร้างความรู้สึกและประสบการณ์อาชญากรรมผ่านสื่อโทรทัศน์ร่วมกันของผู้ชม ซึ่งภาพอาชญากรรมที่นำเสนอได้แสดงให้เห็นว่าเรื่องอาชญากรรมเป็นการกระทำที่เลวร้าย ขัดต่อศีลธรรมและขัดต่อกฎหมายของผู้ร้าย โดยทางรายการนำเสนอให้เห็นภาพของผู้ร้ายที่เป็นผู้สร้างความเดือดร้อนให้สังคม มีจิตใจโหดร้าย เป็นผู้ปลิ้นปล้อนหลอกหลวง ตามแต่จะประเภทของอาชญากรรม ส่วนภาพของผู้เสียหายนั้นก็ได้นำคอกย้ำให้เห็นว่าการกระทำของคนร้ายได้สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น ซึ่งนำเสนอให้เห็นถึงความเสียหายเศร้าโศกของผู้ที่ต้องสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รักจากการฆาตกรรม หรือภาพผู้เสียหายที่ต้องสูญเสียเงินทองมากมายจากการปล้น หรือการฉ้อโกงหลอกหลวง นอกจากนี้ทางรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมยังนำเสนอให้เห็นว่าเมื่อเกิดเรื่องอาชญากรรมแล้วนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทำหน้าที่ในการสืบสวนจับกุมตัวคนร้ายมาดำเนินคดีตามกฎหมาย ซึ่งภาพของตำรวจที่นำเสนอผ่านทางรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมนั้นเป็นภาพของตำรวจที่มีความมุ่งมั่นกล้าหาญ มีความเสียสละ และมีปฏิภาณไหวพริบ ในการที่จะสืบสวนสอบสวนหาตัวคนร้ายมาดำเนินคดีตามกฎหมาย

จากนั้นทางรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมได้แสดงให้เห็นอุดมการณ์ (Ideology) ที่มีต่อเรื่องอาชญากรรม ว่าเรื่องอาชญากรรมเป็นการกระทำของคนร้ายที่สร้างความเดือดร้อนให้กับสังคม โดยมีสาเหตุมาจากความต้องการเงินทอง ทรัพย์สินสมบัติ โดยขาดความสำนึกรับผิดชอบ

ชอบชู้ดี และขาดความยำเกรงกฎหมาย โดยชนชั้นที่ยังถูกมองว่าเป็นผู้ที่ก่อปัญหาอาชญากรรมส่วนใหญ่ได้แก่ชนชั้นล่าง ที่มีฐานะยากจน ขาดการศึกษา ซึ่งถูกมองว่าเป็นผู้ที่ชอบใช้กำลังทำร้ายประหัตประหารผู้อื่น นอกจากนี้ชนชาติที่ถูกมองว่าเป็นผู้ก่ออาชญากรรมได้แก่ คนมืวคำ ชาวจีนฮ่อ พวกอพยพจากพม่า กัมพูชา ชนชาติดังกล่าวถูกนำเสนอในรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมว่าเป็นผู้ที่เข้ามาก่ออาชญากรรมสร้างความเดือดร้อนในประเทศไทย

จากการเข้ารหัสโทรทัศน์ทั้งสามระดับซึ่งได้แก่ระดับความเป็นจริง (Reality) ระดับการนำเสนอภาพตัวแทน (Representation) และระดับอุดมการณ์ (Ideology) นั้นทำให้ผู้ผลิตรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมและผู้ชมรายการเกิดการรับรู้เรื่องอาชญากรรมร่วมกัน ซึ่งภาพอาชญากรรมที่นำเสนอนั้นก็ก็เป็นภาพที่อยู่ในความคิดมายาคติ (Myth) ของผู้ชมที่มีต่อเรื่องอาชญากรรมที่เป็นเรื่องที่เกิดจากการกระทำของผู้ร้ายที่สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจทำหน้าที่ในการปราบปรามจับกุมคนร้ายมาลงโทษ ซึ่งทางรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมได้นำเสนอต่อยุ่ภาพมายาคติดังกล่าวโดยใช้ความเป็นนาฏกรรม (Dramatic) ซึ่งทำให้ผู้ชมรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมรับรู้และมีอารมณ์ร่วมกับเรื่องอาชญากรรมที่นำเสนอมากกว่าการรายงานข่าวอาชญากรรมรูปแบบอื่น

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าภาพอาชญากรรมที่นำเสนอผ่านรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมทั้งสองรายการที่ผู้วิจัยทำการศึกษานั้น เป็นภาพอาชญากรรมที่ถูกนำเสนอผ่านกระบวนการสร้างความเป็นจริงทางสังคมของรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมซึ่งเป็นกระบวนการประกอบสร้างและให้ความหมายอาชญากรรมโดยผ่านการคัดเลือก การรับรู้ตีความ และการเข้ารหัสซึ่งเป็นการสร้างความหมายร่วมกันระหว่างผู้ผลิตรายการและผู้ชมรายการเพื่อให้เกิดการรับรู้เรื่องอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสังคมร่วมกัน โดยทางรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมทั้งสองรายการได้ใช้วิธีการเล่าเรื่องนำเสนอถึงปมปัญหา ความขัดแย้ง ความมีเงื่อนไขและการคลี่คลายปัญหาของเรื่องซึ่งทำให้การนำเสนอเรื่องอาชญากรรมมีลักษณะเป็นนาฏกรรมซึ่งเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ โดยนอกจากทางรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมทั้งสองรายการได้ทำให้ผู้ชมรู้สึกตื่นเต้นจากความมีเงื่อนไขลึกลับของเรื่องอาชญากรรมที่นำเสนอแล้วยังทำให้ผู้ชมมีความรู้สึกและมีอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องอาชญากรรมที่นำเสนอโดยอารมณ์และความรู้สึกที่ทางรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมนำเสนอนั้นก็ ได้แก่ ความรู้สึกที่ว่าเรื่องอาชญากรรมเป็นการกระทำที่สร้างความเดือดร้อนให้กับสังคมซึ่งผู้ที่กระทำนั้นเป็นพวกผู้ร้ายที่สร้างความทุกข์ความเดือดร้อนให้กับผู้อื่นซึ่งอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อผู้ร้ายก็แตกต่างกันไปตามแต่ประเภทอาชญากรรม ดังเช่น ผู้ร้ายฆาตกรซึ่งเป็นผู้ร้ายที่ทางรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมนำเสนอมากที่สุดและสร้างความรู้สึกให้เห็นว่าผู้ร้ายประเภทนี้เป็นคนโหดร้ายเลวทรามที่สุดทั้งนี้เนื่องมาจากการทำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ซึ่งเรื่องฆาตกรรมเป็นเรื่องที่ทางรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมเน้นหนักและให้ความสำคัญกับการนำเสนอมากกว่าเรื่องอาชญากรรมประเภทอื่นทั้งนี้เนื่องมาจากเรื่องฆาตกรรมเป็นการก่ออาชญากรรมที่รุนแรงมากที่สุด และถ้าพิจารณาในแง่การนำเสนอแล้วจะเห็นได้ว่าเรื่องฆาตกรรมเป็นเรื่องที่มีเงื่อนไขปมขัดแย้งมากว่าเรื่องอาชญากรรมประเภทอื่น ซึ่งความมีเงื่อนไขปมขัดแย้งเป็นคุณสมบัติที่เหมาะสมแก่การนำเสนอแบบการเล่าเรื่องเชิงสืบสวน ส่วนผู้ร้ายประเภทฉ้อโกงหลอกลวงทางรายการตามล่าหาความจริงได้นำเสนอให้เห็นถึงความเจ้าเล่ห์ ความโลภไม่รู้จักพอก่อความเดือดร้อนให้ผู้อื่นซึ่งทางรายการเบาแสไม่ได้นำเสนอเรื่องประเภทฉ้อโกงหลอกลวงเลย ส่วนผู้ร้ายที่มีอิทธิพล เช่น พวกพ่อค้ายาเสพติด พวกผู้มีอิทธิพลที่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ทางรายการไม่ได้นำเสนอเรื่องราวประวัติของคนร้ายกลุ่มนี้เลย โดยนำเสนอให้ผู้ชมรับรู้ว่าคนร้ายกลุ่มนี้ยังคงมีต่อไปในสังคมเพราะผู้ร้ายกลุ่มนี้เป็นพวกที่มีอำนาจทั้งทางการเงินและทางการเมืองซึ่งยากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะจับกุมตัวมาลงโทษได้ แต่อย่างไรก็ตามทางตำรวจก็ได้พยายามปราบปรามและจับกุมให้ได้มากที่สุด ส่วนผู้เสียหายนั้นทางรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมได้สร้างอารมณ์ให้ผู้ชมรู้สึกสงสารในชะตากรรมของผู้เสียหายที่ต้องประสบกับเรื่องอาชญากรรมซึ่งก็ได้เพิ่มความรู้สึกเกิดขึ้นในตัวผู้ร้าย นอกจากความรู้สึกอารมณ์เกี่ยวกับผู้ร้ายและผู้เสียหายแล้วทางรายการ

สารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมได้ทำให้ผู้ชมรู้สึกว่าการรายงานนั้นมีความตั้งใจในการทำงานต้องการปราบปรามคนร้าย สร้างความสงบสุขให้กับสังคม

จากการวิเคราะห์ภาพอาชญากรรมที่น่าเสนอผ่านการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคมเรื่องอาชญากรรมของรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมทั้งสองรายการนั้น ผู้วิจัยพบว่าเรื่องอาชญากรรมที่น่าเสนอผ่านทางรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมทั้งสองรายการนั้นทำให้ผู้ชมได้รับรู้เรื่องอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับคนในสังคม ในรูปแบบละครอาชญากรรมแต่เป็นละครที่ได้เกิดขึ้นจริงในสังคม ซึ่งทำให้ผู้ชมที่ไม่ได้มีประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรมได้รับรู้ถึงความน่าสะพรึงกลัวของเรื่องอาชญากรรม ความชั่วร้ายของผู้ร้ายและก็ได้รับรู้ถึงอารมณ์ตื่นเต้น ชับช้อน มีเงื่อนงำ ซึ่งถ้าเป็นผู้ที่เคยมีประสบการณ์ตรงกับเรื่องอาชญากรรมอาจไม่ได้มีความรู้สึกว่าการรายงานที่ประกอบอยู่มีความตื่นเต้น ชับช้อน หรือมีเงื่อนงำ ก็ได้ แต่ผู้ชมที่ชมเรื่องอาชญากรรมผ่านทางรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมนั้นได้รับรู้ถึงความร้ายอารมณ์ของเรื่องอาชญากรรมทั้งนี้เพราะเรื่องอาชญากรรมที่น่าเสนอในรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมเป็นเรื่องอาชญากรรมที่ผ่านการประกอบสร้างหรือเรียกได้ว่าการปรุงแต่งเพื่อนำเสนอผ่านสื่อโทรทัศน์ซึ่งมีลักษณะเป็นสื่อที่โปร่งใส (Transparency) เพราะผู้ชมสามารถรับรู้ได้ทั้งภาพและเสียง แต่ในภาพและเสียงที่น่าเสนอเป็นเรื่องราวผ่านทางโทรทัศน์นั้นได้ผ่านกระบวนการใส่รหัสต่างมากมาย ตั้งแต่การคัดเลือกเรื่องที่จะมานำเสนอ การเขียนบทโทรทัศน์เทคนิคทางโทรทัศน์ต่างๆ เพื่อประกอบสร้างให้เกิดสาร (Message) ที่จะนำเสนอ ดังนั้น เรื่องอาชญากรรมที่น่าเสนอผ่านทางรายการสารคดีเชิงอาชญากรรมทางโทรทัศน์ทั้งสองรายการนี้เป็น “ภาพอาชญากรรมจริงที่ถูกสร้างขึ้นมา” เพื่อให้นำเสนอทางโทรทัศน์ไม่ใช่ “เรื่องอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงๆ เท่านั้น”

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าทางรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมได้สร้างภาพอาชญากรรมให้เกิดขึ้นในการรับรู้ของผู้ชมโดยผ่านบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องอาชญากรรมทั้งสามกลุ่ม คือผู้ร้าย ผู้เสียหายและตำรวจ โดยภาพอาชญากรรมที่น่าเสนอผ่านทางรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมสอดคล้องกับภาพมายาคติซึ่งเป็นภาพที่อยู่ในความคิดหลักของคนในสังคมที่มองว่าเรื่องอาชญากรรมเป็นการกระทำที่สร้างความเดือดร้อนต่อผู้เสียหายซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนโดยพวกผู้ร้ายที่ไม่ยำเกรงต่อกฎหมายบ้านเมืองไม่ละอายและเกรงกลัวต่อบาป สร้างความเดือดร้อนให้กับสังคม นอกจากนี้ทางรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมทั้งสองรายการได้ช่วยสร้างภาพลักษณ์ตำรวจโดยนำเสนอให้เห็นว่าในสังคมยังคงมีตำรวจที่ตั้งใจทำงานต้องการปราบปรามคนร้ายที่ก่ออาชญากรรม สร้างความสงบสุขให้กับประชาชน

การวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าเรื่องอาชญากรรมที่นำเสนอผ่านรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมที่ทำการศึกษากันทั้งสองรายการนั้นได้ผ่านการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคมเพื่อให้เกิดภาพอาชญากรรมซึ่งเป็นภาพที่อยู่ในการรับรู้ร่วมกันระหว่างผู้ผลิตรายการและผู้ชมรายการที่อยู่ในสังคมเดียวกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมทั้งสองรายการได้ทำหน้าที่ของสื่อมวลชนในฐานะเป็นสื่อกลางระหว่างคนในสังคมกับเหตุการณ์อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสังคมที่ผู้คนในสังคมส่วนใหญ่ไม่ได้มีโอกาสเข้าไปสัมผัสหรือมีประสบการณ์ร่วม โดยทางรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมทั้งสองรายการได้ทำหน้าที่ผลิตสารและแพร่กระจาย “สาร” ซึ่งได้แก่เรื่องอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งในการนำเสนอ “สาร” สื่อมวลชนจำนวนมากนั้นจำเป็นต้องมีการเข้ารหัสเพื่อให้เกิดความหมายร่วมกัน โดยทางรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมทั้งสองรายการได้นำเสนอเรื่องอาชญากรรมโดยได้ใช้รหัสชุดที่อยู่ในการรับรู้ของคนในสังคมสื่อให้เห็นถึงความหมายของเรื่องอาชญากรรมโดยแสดงให้เห็นว่าเรื่องอาชญากรรมเป็นการกระทำที่สร้างความเดือดร้อนให้กับสังคมของผู้ที่มีพฤติกรรมขัดต่อหลักกฎหมายและศีลธรรมซึ่งถูกขนานนามว่า “ผู้ร้าย” นอกจากนี้ทางรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมทั้งสองรายการได้มีส่วนในการสร้างภาพลักษณ์ของตำรวจที่ดีให้อยู่ในการรับรู้ของผู้ชม โดยนำเสนอให้เห็นถึงการทำหน้าที่ปราบปรามผู้ร้าย สร้างความสงบสุขให้กับสังคม

ข้อจำกัดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาถึงเรื่องอาชญากรรมที่ถูกนำเสนอผ่านการสร้างความ เป็นจริงทางสังคมของรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมที่ออกอากาศในปี พ.ศ. 2540 รวม สองรายการคือ รายการตามล่าหาความจริงและรายการเบาะแส โดยไม่ได้ทำการศึกษาถึงการ สร้างความเป็นจริงทางสังคมเรื่องอาชญากรรมที่ถูกนำเสนอทางโทรทัศน์ในรูปแบบอื่น เช่น ราย งานข่าวประจำวัน ละครโทรทัศน์ ดังนั้นจึงไม่สามารถเปรียบเทียบได้ว่าภาพอาชญากรรมที่นำ เสนอในรูปแบบอื่น ๆ นั้นมีการประกอบสร้างความหมายอาชญากรรมเหมือนกันหรือแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามกับภาพอาชญากรรมที่นำเสนอผ่านทางรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมทั้งสองราย การที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ทำให้พบว่าเรื่องอาชญากรรมที่นำเสนอผ่านทางรายการสารคดี เชิงข่าวอาชญากรรมทางโทรทัศน์ทั้งสองรายการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษานั้นได้มีการเข้ารหัสทาง โทรทัศน์เพื่อที่จะให้เกิดการรับรู้ถึงภาพความเป็นจริงทางสังคมเรื่องอาชญากรรมร่วมกันระหว่าง ผู้ผลิตรายการและผู้ชมรายการ ผู้วิจัยคิดว่าควรมีการศึกษาถึงการนำเสนอเรื่องอาชญากรรมใน รายการโทรทัศน์ประเภทอื่นๆ เช่น ละคร รายงานข่าวประจำวัน ว่ารายการโทรทัศน์ที่มีรูปแบบ วิธีการนำเสนอแตกต่างกันไปนั้นจะมีการสร้างภาพอาชญากรรมเหมือนกันหรือแตกต่างกัน อย่างไร